

[Finansministeren.]

ændres. Lad mig imidlertid slutte disse bemærkninger med at sige, at jeg tror, at den administrative praksis på dette område nu alt i alt ligger i et roligt leje.

Ifølge lovens § 19 fastsætter finansministeren ikke blot de nærmere bestemmelser for, hvornår en almindelig detailpris kan anses at foreligge, men også hvornår man kan tale om en almindelig engrospris. Herom — ligesom om praktiseringen af reglerne om den afgiftspligtige værdi i øvrigt — kan jeg imidlertid nøjes med at henvise til vejledningen, side 33.

Bestemmelsen i lovens § 18, hvorefter finansministeriet i tilfælde af økonomisk interessefællesskab mellem køber og sælger af en afgiftspligtig vare kan påbyde anvendelsen af en bestemt afgiftspligtig værdi, har det kun været nødvendigt at bruge i få af de foreliggende tilfælde.

I princippet er som tidligere nævnt alle varer, der ikke i loven eller i det til denne knyttede bilag udtrykkeligt er nævnt som afgiftsfri, omfattet af afgiftspligten. Afgiften omfatter altså ikke blot de varer, der anvendes til privat konsum, men også råvarer, halvfabrikata samt maskiner og produktionsmidler, der indgår i produktionen af andre varer. Alligevel bliver der ikke tale om dobbeltbeskatning af danske varer, da lovens system er indrettet således, at virksomheder, der er registreret for fremstilling af afgiftspligtige varer, i henhold til § 9, stk. 2, er berettiget til at indkøbe de materialer, som anvendes til fremstillingen af de afgiftspligtige varer, i ubeskattet stand. De registrerede virksomheder kan endvidere i medfør af § 20 uden afgift indkøbe hjælpestoffer og varige driftsmidler (maskiner m. m.), der i selve produktionsprocessen anvendes ved forarbejdning af materialer til afgiftspligtige varer. Den administrative praksis på dette område er udførligt omtalt i vejledningen side 39 og følgende sider. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fremhæve, at den danske lovs bestemmelser om afgiftsfrihed for produktionsmaskiner er betydelig mere liberal end tilsvarende udenlandsk lovgivning, herunder vore nabolandes.

Virksomheder, der fremstiller afgiftsfri varer, falder for så vidt uden for lovens system, idet disse virksomheder ikke skal

registreres, og der er ikke i henhold til lovens bestemmelser tillagt dem nogen umiddelbar ret til at indkøbe råvarer og produktionsmidler i ubeskattet stand. For landbrugets, skovbrugets og gartneriets vedkommende har loven dog alligevel i vidt omfang søgt at undgå, at den almindelige omsætningsafgift kommer til at belaste disse erhverv. Da de produkter, disse erhverv fremstiller, er holdt helt uden for afgiftspligten, og da man næppe kunne forestille sig en registrering eller lignende og deraf følgende kontrol med samtlige landmænd m. fl., har man på dette område søgt at klare problemet ved direkte i loven at fritage de vigtigste af de produktionsmidler, der anvendes inden for disse erhverv. Dette gælder således bl. a. korn, frø, planter, foderstoffer og gødning samt maskiner, der karakteriserer sig som bestemt til anvendelse som driftsmidler i landbrug, gartneri og skovbrug, og som er indrettet til hestedrift, traktor- eller anden motordrift. For skibsartens og fiskeriets vedkommende er driftsmiddelproblemet i loven løst ved, at man ikke blot har undtaget skibe og fartøjer, men også en række typiske driftsmidler til disse erhverv fra afgiftspligten. Med hjemmel i lovens § 4 er der som tidligere sagt yderligere sket en udvidelse af fri-listerne.

Som nævnt er der i øvrigt ikke i loven tillagt virksomheder, der fremstiller afgiftsfri varer, nogen ret til afgiftsfrit at kunne indkøbe materialer og driftsmidler til produktionen af de afgiftsfri varer. I henhold til lovens § 21 er der imidlertid tillagt finansministeriet en bemyndigelse til, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, at meddele tilladelse til fritagelse for afgift af afgiftspligtige materialer, der medgår til fremstillingen af varer, der ikke omfattes af afgiftspligten. Endvidere kan virksomheder, der ikke er registreringspligtige, få tilladelse til uden afgiftsberigtigelse at indkøbe varige driftsmidler og hjælpestoffer, som anvendes i selve fremstillingsprocessen ved forarbejdning af virksomhedens varer. Også disse tilladelser er ifølge lovbestemmelsen betinget af, at ganske særlige omstændigheder foreligger.

Det er overladt til administrationens skøn at afgøre, hvornår der foreligger ganske særlige omstændigheder, der kan begrunde